

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 9**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste,

Jag håller mest på att glämma bort att det är din födelsdag. Jag sätter mitt upp i arbetet, som bestod i att skriva något för Barnens dag i Falun. Jag har bestämt en idé i huvudet skulle du få se eller också kan jag bara komma för jag nyser otroligt. Det är minns från Fryksdalen för där var klart skall jag säga, fast jag redde mig underbart.

Jag hittar och hittar i tidningarna efter anmätningar, men har inga funnit ännu. Ja, det har mina nidor att jag ut på vägen. Det är ingen ordning på tidningarna då och inte på läsaerna heller. Det är bättre vid julidén. Det är mer konstant, men det är också mycket mer allmänt intresse för litteratur då. — Enligt det som jag inte annat tror än att allt skall gå förträffligt. Samlingen är nå bra. De judiska sakerna har du ditt märkliga, jag menar ett ännu, som du alltid behandlar med överlägsen och äro skicklighet. De måste alltid inta och fånga. ~~Styck~~ Glenns stad och Språk är romantiska saker, som säkert fånga intresset och barnens litterära av första klass. Jag tycker, att Britten som stämna upp en riktigt hög visa. Upplysan var inte stor, men jag instillar mig, att det beror på de dåliga tiderna. Det går nog inte åt mycket böcker just nu. Däremot var betalkningen mycket hög tycker jag, som inte är bortskämd nummer. Jag skall ha sålt 10000 expl. av

att man nu väntar hemme på alla hem i de olika
skolorna som jag har skrivit om i min bok. Jag tycker
det är för hemligt om man säger att man kommer hem
Pils Holgermann för att få en sådant nummer.

Det var en tid, då den ibland skrev litet ologiskt
hoppade över en sats eller ett par ord, som jag tyck-
te behövdes för tydlighetens och sammanhangets
 skull. På den tiden kunde jag ju ibland ha till-
fälle att träffa en präst i Rauter, men där till
ges nu nästan aldrig besök. Och inte var
det några sådana fel i Bergen. Därmed
tycker jag nog, att den därvislag arbetar mot den
natur och försviller den tid och kraft. Jag är
inte alls säker på att du kan få något ut av det
som är kraftigt, hemligt, storslaget och djupt, men
detta allt borde det vara. Mitt recept är att lig-
ga mig på en soffa ett par dagar oupphörtligt väl-
vande saken i sina tankar. Då brukar det till-
 sist komma fram en mening. Den ska vara fjä-
rlig, som lig gärd i historiens rötter. An-
ket kan nästan bli bra, men du får nog
lov att älska det litetgrann och inte bara tänka
att det är gott nog åt en barnbidning. Du för-
står nog att för mig utgår en väl berättad le-
gend en sådan glädje. Det är den förnämligsta
diktgenren i min upfattning, nej jag menar
inte nå, jag menar att det är den genre, där man
kan älska bestående och fullständiga
diktverk genom att använda sig kraft på gamla
ämnen. Ett modernt ämne blir nästan så full-
ändrat, som ett gammalt. Arbeta därför rikligt om
detta, tills du får det, som det bör vara. Men vad
tycker du till att nämna ut det, som inte är riktigt bra
när det ingen brästa eller nåd är för huden.

Det är för snart att ha en trädgård. Jag vill
inte göra annat än gå ute och röpa. Men
förbättring står rätt stilla —
Vad du är snäll, som hjälper Gladveig. Detta är en stor
olycka att hon flyttade ut till staden. Men Rauter är